

Puumalan kunnan YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET

SISÄLLYSLUETTELO

YLEISET MÄÄRÄYKSET	3
1 §: MÄÄRÄYSTEN TAVOITTEET	3
2 §: MÄÄRÄYSTEN ANTAMINEN JA VALVONTA.....	3
3 §: MÄÄRÄYSTEN SOVELTAMINEN JA SUHDE MUIHIN MÄÄRÄYKSIIN.....	3
4 §: PAIKALLISET OLOSUHTEET JA MÄÄRITELMÄT	4
4.1 Muut määritelmät.....	5
VESISTÖJEN JA POHJAVESIEN SUOJELU	6
5 §: LUMEN VASTAANOTTOPAIKAT	6
6 §: TILAPÄISSÄ TYÖKOhteissa SYNTYVIEN TYÖMAAVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN	6
7 §: MAALÄMPÖJÄRJESTELMIEN RAKENTAMINEN	6
8 §: AJONEUVOJEN, VENEIDEN, KONEIDEN, MATTOJEN YM. PESU.....	7
JÄTEVESIEN KÄSITTELY	7
9 §: VIEMÄRIIN JOHDETTAVA JÄTEVEDET	7
10 §: TALOUSJÄTEVESIEN PUHDISTUSVAATIMUKSET	8
11 §: JÄTEVESIEN JOHTAMINEN POHJAVESIALUEELLA.....	8
12 §: VÄHÄISTEN JÄTEVESIEN JOHTAMINEN.....	8
13 §: VESIKÄYMÄLÄN RAKENTAMINEN SAARISSA TAI VASTAAVISSA KOhteissa.....	9
14 §: OHJEELLINEN JÄTEVESIJÄRJESTELMÄN SIOITTAMINEN	9
15 §: JÄTEVESIJÄRJESTELMÄN SUUNNITTELU.....	9
16 §: KUULEMINEN JÄTEVESIEN KÄSITTELYSSÄ	10
17 §: JÄTEVESIJÄRJESTELMÄN HUOLTO	10
18 §: KUIVAKÄYMÄLÄN SIOITUS JA HOITO	10
MAATALOUS.....	11
19 §: MAITOHUONEIDEN JA ELÄINTILOJEN PESUVEDET	11
20 §: OMATOIMISESTI KÄSITELLYN JÄTEVESILIETTEEN HYÖDYNTÄMINEN MAATALOUDESSA.....	11
21 §: LANNAN JA LANNOITTEIDEN LEVITYS JA VARASTOINTI.....	11
22 §: KASVINSUOJELUAINOIDEN KÄYTTÖ	12
23 §: ELÄINTEN ULKOTARHOJEN YM. SIOITTAMINEN JA LAIDUNTAMINEN.....	12
MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA.....	13
24 §: TIEDOTTAMIS- JA NEUVOTTELUVELVOLLISUUS.....	13
25 §: TOIMINNOT, JOIHIN EI SOVELLETA YSL 118 §: N MUKAISTA MELUILMOITUSTA	13
26 §: ERITYISEN HÄIRITSEVÄÄ MELUA AIHEUTTAVAT TILAPÄISET HUOLTO- JA RAKENNUSTYÖT	13
27 §: YLEISÖTILAISUUDET JA ÄÄNENTOISTOLAITTEIDEN KÄYTTÖ	14

28 §: TILAPÄINEN LOUHINTA JA MURSKAUS	14
ILMANSUOJELU	14
29 §: HAJU- JA SAVUKAASUPÄÄSTÖT	14
30 §: RAKENNUS- JA PURKUTYÖT SEKÄ RAKENNUSTEN HUOLTO JA KUNNOSTUS	15
31 §: KATUJEN, PIHOJEN JA YLEISTEN ALUEIDEN KUNNOSSA- JA PUHTAANAPITOON LIITTYVÄT TYÖT	15
JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY	16
32 §: MAANALAISTEN ÖLJYSÄILIÖIDEN TARKASTAMINEN JA POISTAMINEN	16
33 §: VAARALLISTEN KEMIKAALIEN SÄILYTTÄMINEN	16
34 §: TILAPÄINEN POLTTONESTEEN TÄYTTÖ- TAI JAKELUPAIKKA	17
35 §: ERÄIDEN JÄTTEIDEN PIENIMUOTOINEN HYÖDYNTÄMINEN MAARAKENTAMISESSA	17
MUUT MÄÄRÄYKSET	18
36 §: YLEINEN VELVOLLISUUS ANTAA VALVONTAA VARTEN TARPEELLISIA TIETOJA	18
37 §: POIKKEAMINEN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSISTÄ	18
38 §: YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN RIKKOMISEN TAI LAIMINLYÖNNIN SEURAAMUKSET	18
39 §: VOIMAANTULO.....	18

Puumalan kunnan ympäristönsuojelumääräykset

YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 §: MÄÄRÄYSTEN TAVOITTEET

Ympäristönsuojelumääräysten tavoitteena on Puumalan kunnan paikalliset olosuhteet huomioon ottaen turvata kuntalaisille viihtyisä, terveellinen ja turvallinen elinympäristö. Määräyksillä ehkäistään ympäristön pilaantumista sekä poistetaan ja vähennetään pilaantumisesta aiheutuvia haittoja siten kuin ympäristönsuojelulaissa (YSL, 527/2014) säädetään.

(YSL 202 §)

2 §: MÄÄRÄYSTEN ANTAMINEN JA VALVONTA

Ympäristönsuojelumääräykset antaa YSL 202 §:n nojalla Puumalan kunnanvaltuusto.

Määräysten noudattamista valvoo YSL 22 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen (Puumalan tekninen lautakunta).

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille näissä määräyksissä kuuluvaa päätösvaltaansa alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annettu lain (64/1986) 7 §:ssä säädetään.

(YSL 202 §, YSL 22 §, KYH-I 7 §)

3 §: MÄÄRÄYSTEN SOVELTAMINEN JA SUHDE MUIHIN MÄÄRÄYKSIIN

Nämä ympäristönsuojelumääräykset ovat voimassa Puumalan kunnan alueella.

Määräykset eivät koske YSL:n mukaista luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa. Määräykset eivät myöskään voi koskea koeluontoista toimintaa (YSL 31 §), poikkeuksellisia tilanteita (YSL 120 §), pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä (YSL 136.1 §) tai puolustusvoimien ja rajavartiolaitoksen toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräykset tarkentavat lainsäädäntöä ja niitä sovelletaan rinnan muiden kunnallisten määräysten kanssa. Tällaisia määräyksiä ovat mm. rakennusjärjestys, terveydensuojelujärjestys, jätehuoltomääräykset ja kaavamääräykset. Kunnan viranomaisten tulee lupa-asioita ratkaistessaan ja muita viranomaispäätöksiä tehdessään huomioida ympäristönsuojelumääräysten säännökset. Ympäristönsuojelullisesti parempaan tulokseen johtavaa määräystä tulee noudattaa.

(YSL 202 §)

4 §: PAIKALLISET OLOSUHTEET JA MÄÄRITELMÄT

Puumalan teknisen lautakunnan toimialueen paikalliset olosuhteet edellyttävät, että ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, poistamiseksi ja vähentämiseksi seuraavilla rajatuilla alueilla noudatetaan niitä koskevia tarkennettuja määräyksiä:

Pilaantumiselle herkkä alue

Pohjavesialueet, vesistöjen ranta-alueet ja alle 50 metrin etäisyydellä vesistöä vähäisemmästä uomasta tai valtaojasta sijaitsevat alueet.

Pohjavesialue

Yhdyskunnan vedenhankintaa varten tärkeä (luokka 1 tai 1E) tai muu vedenhankintakäyttöön soveltuva pohjavesialue (luokka 2 tai 2E).

Pohjaveden muodostumisalue

Pohjavesialueen hyvin vettä läpäisevä osa, jossa maaperän vedenläpäisevyys maanpinnan ja pohjavedenpinnan välillä on vähintään hienohiekan läpäisevyyttä vastaava. Muodostumisalueeseen kuuluvat myös sellaiset pohjavesialueeseen välittömästi liittyvät kallio- ja moreenialueet, jotka olennaisesti lisäävät alueen pohjaveden määrää.

Ranta-alue

Maa-alue, joka on enintään 100 metrin etäisyydellä vesistön keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

Taajaan rakennettu alue

Asemakaavoitetut alueet (pl. ranta-asemakaavoitetut alueet) ja yleiskaavojen mukaiset kyläalueet.

Valtaoja

Kaivettu avouoma, jonka tarkoituksen on kerätä kuivatusalueen piiri-, sarka- ja salaojista tulevat vedet sekä yläpuoliselta valuma-alueelta tulevat vedet ja johtaa ne pois kuivatusalueelta. Uomassa virtaa valtaosan vuodesta vettä.

Vesistö

Vesistöllä tarkoitetaan vesilain (VL, 587/2011) mukaisesti järveä, lampea, jokea, puroa ja muuta luonnollista vesialuetta sekä tekojärveä, kanavaa ja muuta vastaavaa keinotekoisia vesialuetta.

Vesistöä vähäisempi uoma

Vesistönä ei pidetä noroa, ojaa tai lähdettä.

Yleiset alueet

Yleisiä alueita ovat muun muassa kadut, torit sekä virkistys- ja liikennealueet.

4.1 MUUT MÄÄRITELMÄT

Jäteveden perustason puhdistusvaatimus

Jätevedet tulee käsitellä YSL 154 b §:n mukaisesti siten, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen (BHK₇) osalta vähintään 80 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 70 % ja kokonaistypen osalta vähintään 30 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen. Mikäli kiinteistöllä aiotaan käsitellä vesikäymälävesiä, tulee ne käsitellä vähintään 3-osastoisessa saostuskaivossa, pienpuhdistamossa tai muussa vastaavan tehoisessa järjestelmässä ennen imeytys- tai suodatuskenttään johtamista.

Jäteveden pilaantumiselle herkkien alueiden puhdistusvaatimus

Jätevedet tulee käsitellä valtioneuvoston asetuksen talousjätevesien käsittelystä viemäriverkoston ulkopuolisilla alueilla (VNA 157/2017, jäljempänä jätevesiasetus) 4 §:n mukaisesti siten, että ympäristöön aiheutuva kuormitus vähenee orgaanisen aineen (BHK₇) osalta vähintään 90 %, kokonaisfosforin osalta vähintään 85 % ja kokonaistypen osalta vähintään 40 % verrattuna haja-asutuksen kuormitusluvun avulla määritettyyn käsittelemättömän jäteveden kuormitukseen.

Jätevesien purkupaikka

Purkupaikalla tarkoitetaan sitä kohtaa, missä puhdistetut jätevedet purkautuvat järjestelmästä ympäristöön.

Kaksoisvaippasäiliö

Säiliö, jossa on tiiviin sisäsäiliön ympärillä umpinainen vaippa ja ulkovaippa ulottuu vähintään säiliön korkeimman mahdollisen nestepinnan tasolle.

Laidun

Karjan tai hevosten laidunnukseen käyttämä alue, joka säilyy käytön aikana kasvipeitteisenä.

Talousjätevesi

Asuntojen, toimistojen, liikerakennusten ja laitosten vesikäymälöistä, keittiöistä, pesutiloista ja niitä vastaavista tiloista ja laitteista peräisin olevaa jätevettä sekä ominaisuuksiltaan ja koostumukseltaan niitä vastaavaa karjatilojen maito- ja eläinhuoneista tai muusta elinkeinotoiminnasta peräisin olevaa jätevettä. **Harmailla vesillä** tarkoitetaan muita kuin vesikäymälän jätevesiä. **Mustat vedet** sisältävät myös käymälävesiä.

Työmaavesi

Työmailla muodostuvat vedet ja lietteet, kuten työmaakaivantoon suotautuva pohjavesi, orsivesi, sadevesi, hulevesi, erilaisissa työmenetelmissä käytettävä vesi sekä muu vesi tai liete, jonka poisjohtamista rakentaminen edellyttää.

Ulkotarha

Hevosten, ponien, nautaeläinten tai muiden suurten kotieläinten sekä koirien läpi vuoden käyttämä, yleensä kasvipeitteinen ja aidattu jaloittelualue.

VESISTÖJEN JA POHJAVESIEN SUOJELU

5 §: LUMEN VASTAANOTTOPAIKAT

Lumen vastaanottoaikkaa ei saa sijoittaa pohjavesialueelle eikä vesistöön.

Lumen vastaanottoaikkojen sijoittamisessa ja käytössä on huolehdittava siitä, että toiminnasta ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa, kohtuutonta haittaa asutukselle tai muulle maankäytölle eivätkä sulamisvedet aiheuta roskaantumista, vettymistä, päästöjä vesistöön tai muuta ympäristöhaittaa. Sulamisvesistä on erotettava kiinteät roskat ja ne tulee imeyttää maaperään tai käsitellä muulla vastaavalla tavalla ennen niiden johtamista ojaan tai vesistöön. Alueen haltijan on siivottava alue välittömästi lumen sulamisen jälkeen.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 17 §)

6 §: TILAPÄISISSÄ TYÖKOhteissa SYNTYVIEN TYÖMAAVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN

Työmaavesiä, jotka sisältävät ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavia määriä haitallisia aineita tai kiintoainetta, ei saa johtaa ilman esikäsitteilyä vesistöön, viemäriverkostoon eikä avo-ojaan. Maahan imeyttäminen edellyttää, ettei työmaavesistä aiheudu maaperän tai pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Hulevesiviemäriin johdettava vesi ei saa aiheuttaa viemäriverkoston tukkeutumista tai syöpymistä.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 17 §)

7 §: MAALÄMPÖJÄRJESTELMIEN RAKENTAMINEN

Mikäli maalämpöjärjestelmä aiotaan sijoittaa pohjavesialueelle, tulee suunnitelmasta pyytää Lupa- ja valvontaviraston lausunto.

Maalämpöjärjestelmien rakentamisessa on huolehdittava siitä, ettei poraamisessa syntyvää kiviaineista tai veden ja kiintoaineksen muodostamaa lietettä joudu suoraan vesistöön tai viemäriin. Poraamisessa syntyvää lietettä ei tule johtaa hallitsemattomasti siten, että syntyy maaperän vettymistä, ojien tai hulevesiviemäreiden tukkeutumista tai vesistön samentumista. Pintavesien pääsy pohjaveteen on estettävä tiivistämällä putkien läpiviennit.

Lämmönkeruunesteinä tulee käyttää vain sellaisia aineita, joista ei aiheudu pohjaveden, vesistön tai maaperän pilaantumisen vaaraa.

Maalämpöjärjestelmien huollossa ja käytöstä poistamisessa on huolehdittava siitä, että lämmönkeruunesteet otetaan putkistoista talteen ja toimitetaan asianmukaiseen käsittelypisteeseen.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 16 §, YSL 17 §)

8 §: AJONEUVOJEN, VENEIDEN, KONEIDEN, MATTOJEN YM. PESU

Ammattimainen tai laajamittainen ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on sallittu ainoastaan tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla, josta pesuvedet johdetaan hiekan- ja öljynerotuskaivon kautta jätevesiviemäriin tai jätevesijärjestelmään.

Pohjavesialueilla pesu on kielletty muualla kuin tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla.

Pesu on kielletty katu- ja tiealueilla ja muilla yleisillä alueilla, maa-ainestenottoalueilla sekä sellaisilla alueilla, joista pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

Em. alueiden ulkopuolella pesu on sallittua muilla kuin liuotinpesuaineilla tavanomaisessa käytössä olevalla kiinteistöllä, mikäli pesuvedet voidaan johtaa jätevesiviemäriin tai imeyttää maahan siten, ettei niistä aiheudu haittaa naapurille tai ympäristölle.

Talvisäilytysalueilla veneitä voidaan pestä muilla kuin liuotinpesuaineilla siten, että jätevedet imeytetään maanomistajan luvalla maaperään riittävän kauas rannasta. Veneitä satunnaisesti pelkällä vedellä pestäessä huuhteluedet voidaan johtaa vesistöön, jos siitä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Mattojen ym. laajamittainen pesu on sallittua vain tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikoilla. Muuten oman talouden mattojen, tekstiilien ym. pesu ranta-alueilla tulee järjestää siten, että pesuvedet eivät pääse vesistöön.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 16 §, YSL 17 §)

JÄTEVESIEN KÄSITTELY

9 §: VIEMÄRIIN JOHDETTAVA JÄTEVEDET

Lainsäädännön ja vesilaitosten yleisten ehtojen ja ohjeiden lisäksi jätevesi- ja hulevesiviemäriin johdettavien vesien osalta on noudatettava seuraavia määräyksiä.

Asumisjätevesistä poikkeavien jätevesien (esim. teollisuusjätevesien) johtaminen viemäriin on kiellettyä ilman viemärin haltijan lupaa tai sopimusta.

Öljyä, polttoaineita, liuottimia tai rasvoja käsittelevien yritys- ja teollisuuskiinteistöjen jätevedet tulee ennen viemäriin johtamista esikäsitellä asianmukaisissa ja oikein mitoitetuissa öljyn-, hiekan- ja/tai rasvanerotimissa.

Öljyn-, hiekan- ja rasvanerotinlaitteistot on varustettava tyhjennystarpeen ilmaisevilla hälytinalaiteistoilla. Erotinlaitteiden jälkeen on asennettava näytteenottokaivo. Erotuskaivot on tarkistettava vähintään kerran vuodessa ja tyhjennettävä tarvittaessa. Tarkastuksista ja tyhjennyksistä on pidettävä kirjaa. Kirjanpito on pyydettyä esitettävä tekniselle lautakunnalle.

(YSL 202.3 § kohta 1)

10 §: TALOUSJÄTEVESIEN PUHDISTUSVAATIMUKSET

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella kiinteistön on liityttävä vesihuoltolaitoksen vesijohto- ja viemäriverkostoon siten kuin vesihuoltolaissa (VHL, 119/2001) säädetään. Toiminta-alueiden ulkopuolella sijaitsevien ja viemäriverkostoon liittymättömien kiinteistöjen jätevesien käsittelyssä noudatetaan kahta vaatimustasoa.

Pilaantumiselle herkillä alueilla tulee talousjätevesien ja niihin rinnastettavien jätevesien käsittelyssä noudattaa pilaantumiselle herkkien alueiden puhdistusvaatimusta. Vastaavaa vaatimustasoa sovelletaan suunnittelun lähtökohdaksi myös siinä tapauksessa, että käsiteltyä jätevettä ei imeydetä maaperään kiinteistön alueella tai jos jätevesijärjestelmän rakentamista koskevassa suunnitelmassa esitetyt tiedot rakennuspaikan edellytyksistä jätevesien käsittelylle jäävät puutteelliseksi.

Mikäli pilaantumiselle herkällä alueella aiotaan käsitellä vesikäymälävesiä, tulee suunnitelmaan liittää selostus toimista, joilla varmistetaan, että vaadittava puhdistustulos saavutetaan normaalikäytössä laitteiston suunnitellun elinkaaren ajan.

Pilaantumiselle herkkien alueiden ulkopuolella noudatetaan lähtökohtaisesti jätevesien puhdistamisen perusvaatimustasoa. Mikäli kiinteistöllä käsitellään vesikäymälävesiä, tulee ne käsitellä vähintään 3-osastoisessa saostuskaivossa, pienpuhdistamossa tai muussa vastaavan tehoisessa järjestelmässä ennen imeytys- tai suodatuskenttään johtamista.

(YSL 17 §, YSL 156c § 2 mom., YSL 157a §, VNA (157/2017) 4 §, 6 §)

11 §: JÄTEVESIEN JOHTAMINEN POHJAVESIALUEELLA

Pohjavesialueilla talousjätevedet tulee johtaa umpinaiseen säiliöön, josta ne on toimitettava kunnan osoittamaan jätevedenkäsittelyyn. Jätevedet voidaan vaihtoehtoisesti johtaa suljetussa viemärissä pohjavesialueen ulkopuolelle asianmukaiseen jätevedenkäsittelyyn.

Pohjavesialueilla vähäisten harmaiden jätevesien imeyttäminen on sallittua, mikäli se ei aiheuta pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

(YSL 202.3 § kohta 4, YSL 17 §)

12 §: VÄHÄISTEN JÄTEVESIEN JOHTAMINEN

Määrältään vähäiset jätevedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä (ns. kantovesi- tai kesävesikohteissa, joissa ei ole kiinteitä vesikalusteita), voidaan johtaa hallitusti maaperään. Maaperän on sovelluttava jätevesien imeyttämiseen eivätkä jätevedet saa joutua suoraan vesistöön tai ojaan. Imeytyspaikan vähimmäisetäisyys rannasta oltava vähintään 10 – 20 m.

(YSL 155 §)

13 §: VESIKÄYMÄLÄN RAKENTAMINEN SAARISSA TAI VASTAAVISSA KOHTEISSA

Vesikäymälän rakentaminen on kiellettyä, jos talousjätevesisäiliöiden asianmukainen ja ympärivuotinen tyhjentäminen esimerkiksi puuttuvan tieyhteyden vuoksi ei ole mahdollista (esimerkiksi tiettömät saaret).

Määräyksestä voidaan poiketa, mikäli käymäläliete on muutoin mahdollista käsitellä asianmukaisesti omalla kiinteistöllä.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 155.1 §)

14 §: OHJEELLINEN JÄTEVESIJÄRJESTELMÄN SIOITTAMINEN

Kiinteistöjen jätevesijärjestelmien sijoittamisessa tulee noudattaa seuraavia ohjeellisia vähimmäissuojaetäisyyksiä pilaantumisen herkeksi määritellyistä kohteista:

Taulukko 1. Jätevesien purkupaikan ohjeelliset vähimmäissuojaetäisyydet

Kohde	Vähimmäissuojaetäisyys
Talousvesikaivo*	30 metriä (harmaat vedet) 50 metriä (mustat vedet)
Vesistö	30 metriä (harmaat vedet) 100 metriä (mustat vedet)
Oja	10 metriä (harmaat vedet) 50 metriä (mustat vedet)
Kiinteistön raja	5 metriä

*Mikäli kiinteistön maaperä on hyvin vettä läpäisevää tai talousvesikaivo sijaitsee maastossa alempana kuin jätevesien imeytys- tai purkupaikka, tulisi vähimmäissuojaetäisyyttä kasvattaa.

Mikäli jätevesien käsittelyä ei voida rakentaa niin, että pilaantumisen herkkiin kohteisiin jää riittävästi suojaetäisyyttä, tulee jätevedet johtaa umpisäiliöön.

(YSL 202.3 § kohdat 1 ja 3)

15 §: JÄTEVESIJÄRJESTELMÄN SUUNNITTELU

Jätevesiasetuksen (VNA 157/2017) 6 §:n sekä YSL 157 a §:n tarkoittamaan jätevesisuunnitelmaan on liitettävä selvitys rakennuspaikan jätevesien käsittelyn edellytyksistä ja rajoituksista (maaperän laatu ja paksuus, maaperän vesiolosuhteet, talousvesikaivot, ojat, kallioisuus). Jätevesisuunnitelma ja selvitys rakennuspaikan jätevesien käsittelyn edellytyksistä ja rajoituksista liitetään rakennusvalvontaviranomaiselle toimitettavaan rakentamislupahakemukseen. Suunnittelijan tulee esittää arvio rakennuspaikalla sovellettavasta vaatimustasosta.

Uudiskohteissa viemäröinti suositellaan toteutettavan rungon alaisilta osilta kaksoisviemäröintinä. Suunnitelma jätevesijärjestelmän rakentamisesta lupaharkintaa varten tulisi lähtökohtaisesti esittää siten, että rakentaminen on toteutettavissa kaksoisviemäröintinä.

Loma- tai muutoin satunnaisessa käytössä olevan kiinteistön jätevesijärjestelmä on valittava siten, että käyttökätköt eivät vaikuta järjestelmän puhdistustehoon.

Laitepuhdistamot ja maasuodatin on varustettava näytteenottoaivolla.

Puhdistettujakaan jätevesiä ei saa johtaa suoraan vesistöön.

(YSL 157 a §, YSL 202.3 § kohta 1)

16 §: KUULEMINEN JÄTEVESIEN KÄSITTELYSSÄ

Jos jätevesien käsittely ja johtaminen voi vaikuttaa jonkun oikeuteen, etuun tai velvollisuuteen, tulee tälle varata tilaisuus lausua lupahakemuksesta ennen luparatkaisua. Tällaisia tilanteita ovat mm.

- imeyttämiseen käytettävä paikka on alle 30 metrin etäisyydellä kiinteistön rajasta;
- käsitelty jätevesi johdetaan pintavesiuomaan tai toisen maan halki kulkevaan ojaan;
- etäisyys toisen vedenhankintaan käyttämään kaivoon on alle 30 metriä (harmaat vedet) tai 50 metriä (mustat vedet); tai
- edellytykset jätevesien käsittelyyn ja käsitellyn jäteveden maaperään imeyttämiseen ovat muuten heikot.

(HL 34 §, YSL 158 §)

17 §: JÄTEVESIJÄRJESTELMÄN HUOLTO

Saostuskaivojen ja harmaavesisuodattimien lietetilat on tarkistettava vähintään kaksi kertaa vuodessa ja tyhjennettävä vähintään kerran vuodessa. Umpisäiliöt tulee tyhjentää tarvittaessa ja ne on varustettava ylitäytön hälyttimillä. Lietteitä saa tyhjentää vain asianmukaiset luvat omaava yrittäjä. Lietteet tulee toimittaa käsiteltäväksi kunnan jätehuoltoviranomaisen hyväksymään vastaanottoaikaan.

Kiinteistön haltijan on huolehdittava, että talousjätevesien puhdistuslaitteistot ovat kaikissa olosuhteissa toimintakunnossa ja että niiden puhdistusteho vastaa rakennuspaikalla noudatettavaa vaatimustasoa. Kiinteistön haltijan tulee pitää kirjaa jätevesien puhdistuslaitteistojen huollosta, säiliöiden tyhjennyksistä sekä mahdollisesta näytteenotosta. Kirjanpito tulee tarvittaessa esittää valvovalle viranomaiselle.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 156 §, YSL 17 §)

18 §: KUIVAKÄYMÄLÄN SIJOITUS JA HOITO

Kuivakäymälä on rakennettava, sijoitettava ja hoidettava siten, ettei sen käytöstä aiheudu pohjaveden, pintaveden tai maaperän pilaantumista tai muuta haittaa ympäristölle, terveydelle tai naapureille.

Kuivakäymälän tulee olla tiivispohjainen. Käymäläjätteiden kompostoinnissa tulee noudattaa voimassa olevia jätehuoltomääräyksiä. Käymäläjätteiden kompostointi on suoritettava vain sitä varten suunnitellussa kompostorissa.

Erottelevien kuivakäymälöiden nesteitä ei saa imeyttää maahan tai johtaa harmaiden vesien käsittelyjärjestelmään. Nesteen tulee kerätä talteen ja käsitellä esim. imeyttämällä turpeeseen tai muuhun kuivikkeeseen, joka voidaan kompostoida muun käymäläjätteen kanssa.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 16 §, YSL 17 §)

MAATALOUS

19 §: MAITOHUONEIDEN JA ELÄINTILOJEN PESUVEDET

Maitohuoneiden ja eläintilojen pesuvedet, jotka sisältävät käymäläjätevesiä, tulee käsitellä tarkoitukseen suunnitellussa erillisessä käsittelyjärjestelmässä tai yhdessä talousjätevesien kanssa yhteiskäyttöön suunnitellussa käsittelyjärjestelmässä.

Sellaiset pesuvedet, jotka eivät sisällä käymäläjätevesiä sekä jalostukseen kelpaamaton maito voidaan johtaa liete- tai virtsasäiliöön, mikäli säiliön mitoitus on riittävä eivätkä pesuvedet sisällä ympäristölle haitallisia aineita. Eläinsuojan sosiaalitulojen harmaat jätevedet voidaan johtaa virtsa- tai lietesäiliöön, mikäli niiden määrä on vähäinen.

(YSL 202.3 § kohta 1)

20 §: OMATOIMISESTI KÄSITELLYN JÄTEVESILIETTEEN HYÖDYNTÄMINEN MAATALOUDESSA

Asumisessa syntyvien jätevesilietteiden omatoimisessa käsittelyssä noudatetaan näiden määräysten lisäksi kunnan alueella voimassa olevia jätehuoltomääräyksiä. Saostuskaivojen, pienpuhdistamoiden, umpisäiliöiden ja vastaavien jätevesilietteitä tai jätevesiä ei saa levittää ympäristöön.

Omassa asumisessa syntyvän jätevesilietteen saa levittää käsiteltynä (kalkkistabilointi tmv.) lannoitustarkoituksessa omalle pellolle tai omassa hallinnassa olevalle pellolle, ei kuitenkaan pohjavesialueelle. Nurmelle lietettä saa levittää vain perustettaessa nurmi suojaviljan kanssa ja multaamalla liete huolellisesti.

Mikäli kunnan voimassa olevissa jätehuoltomääräyksissä ei ole säädetty ilmoitusvelvollisuudesta jätehuoltoviranomaiselle, tulee lietteen omatoimisesta käsittelystä ja levityksestä tehdä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle. Ilmoitus tulee tehdä vähintään 7 vuorokautta ennen levitystä. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi tarvittavat tiedot mm. lietteen määrästä, stabiloinnista, lannoitettavasta peltolohkosta sekä etäisyyksistä lähimpiin kaivoihin ja vesistöihin.

Levitysvuonna pellolla ei saa kasvattaa sellaisia kasveja, joita yleensä käytetään ihmisen ravinnoksi tuoreena, syömällä sen maanalainen osa tai eläinten rehuksi. Viiden vuoden aikana levitysalueella ei saa viljellä perunaa, juureksia, vihanneksia eikä juuri- tai yrttimausteita.

(YSL 202.3 § kohta 1 ja 6, YSL 16 §, YSL 17 §)

21 §: LANNAN JA LANNOITTEIDEN LEVITYS JA VARASTOINTI

Lietelannan, virtsan, lannoitteiden ja puristenesteiden levityksessä ja varastoinnissa tulee noudattaa valtioneuvoston asetusta eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta (VNA 1250/2014, jäljempänä nitraattiasetus) ja sen muutosasetusta (1261/2015). Levityksestä ja varastoinnista ei saa aiheutua ravinnevalumia vesistöön, pohjavesien pilaantumisvaaraa eikä kohtuutonta hajuhaittaa naapureille.

Lantaa, virtsaa, lannoitteita tai puristenesteitä ei saa levittää tai varastoida pohjaveden muodostumisalueella ilman perusteltua syytä. Tällöin toiminnanharjoittajan tulee esittää kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle selvitys toimista, joilla varmistutaan siitä, ettei levityksestä ja varastoinnista aiheudu pohjaveden pilaantumisvaaraa.

(YSL 202.3 § kohta 5, YSL 17 §)

22 §: KASVINSUOJELUAINEIDEN KÄYTTÖ

Kasvinsuojeluaineiden käytöstä ei saa aiheutua pohjaveden pilaantumisen vaaraa. Pohjavesialueilla tulisi käyttää ensisijaisesti muita torjuntakeinoja kuin kemiallista torjuntaa (mekaaninen, biologinen tai fysikaalinen torjunta). Pohjavesialueilla kemiallisia kasvinsuojeluaineita saa käyttää vain erityisen perustellusta syystä. Tällöin tulee käyttää valmista, jonka käytölle ei ole asetettu Tukesin kasvinsuojeluinerekisterissä pohjavesirajoitusta.

Talousvedenhankintaan käytettäviin kaivoihin ja lähteisiin on jätettävä 30 – 100 metrin suojaetäisyys, jota ei käsitellä kasvinsuojeluaineilla. Riittävä suojaetäisyys riippuu maastonmuodoista, maalajista ja käytettävän kasvinsuojeluaineen ominaisuuksista.

(YSL 202.3 § kohta 5, YSL 17 §)

23 §: ELÄINTEN ULKOTARHOJEN YM. SIIJOITTAMINEN JA LAIDUNTAMINEN

Eläinten ulkotarhojen, jaloittelalueiden sekä ruokinta- ja juottoaikkojen sijoittamisessa tulee noudattaa nitraattiasetuksen ja rakennusjärjestyksen lisäksi seuraavia määräyksiä.

Eläinten ulkotarhoja tai ruokinta- ja juottoaikkoja saa sijoittaa pohjavesialueelle vain perustellusta syystä ja jos voidaan varmistaa, ettei siitä aiheudu pohjaveden pilaantumisen vaaraa.

Eläinten ulkotarhat sekä ruokinta- ja juottoaikat tulee perustaa riittävän etäälle vesistöä, valtaojista ja talousveden hankintaan käytetyistä kaivoista ja lähteistä. Tarvittava suojaetäisyys riippuu eläinmäärästä, tarhan pinta-alasta, eläinten päivittäisestä ulkoilujasta, maaston korkeussuhteista sekä maalajista.

Ulkotarhoista tulee poistaa lanta säännöllisesti ja pintamaa on uusittava tarpeen mukaan. Ulkotarhojen pintamaan liettymisestä ei saa aiheutua valumia ympäristöön.

Eläimiä laidunnettaessa on vesistön rantaan jätettävä laitumen kaltevuudesta riippuen riittävä, mutta vähintään 10 metrin levyinen suojaväyhyke, jolle ei saa sijoittaa kasvipeitettä vahingoittavia toimintoja, kuten eläinten ruokinta- ja juottoaikkoja tai juomapisteitä.

Karjan ja hevosten laitumien juotto- ja uittopaikoilta tulee olla riittävästi etäisyyttä lähimpään kiinteistöön liittyvään uimapaikkaan. Viralliseen uimarantaan tulee olla etäisyyttä vähintään 100 metriä.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 17 §)

MELUN JA TÄRINÄN TORJUNTA

24 §: TIEDOTTAMIS- JA NEUVOTTELUVELVOLLISUUS

Toiminnanharjoittajan on tiedotettava etukäteen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta tilapäisestä toiminnasta melun tai tärinän vaikutuspiirissä oleville kohteille. Tiedottaminen on tehtävä vähintään seitsemän (7) päivää ennen toiminnan aloittamista tai välittömästi sen jälkeen, kun ajankohta on tiedossa. Tiedotteesta on käytävä ilmi työn/tapahtuman kokonaiskesto, päivittäiset toiminta-ajat, työn/tapahtuman järjestäjät ja niistä vastaavien yhteystiedot. Vastaavan henkilön tulee olla tavoitettavissa tiedotteen yhteystietojen avulla koko työn/tapahtuman ajan.

Lisäksi toiminnanharjoittajan on neuvoteltava riittävästi melun tai tärinän torjunnasta sellaisten kohteiden kanssa, joille toiminnasta voi aiheutua kohtuutonta haittaa (esimerkiksi sairaalat, hoitokodit, päiväkodit, koulut ja uskonnolliset laitokset).

(YSL 118.3 §, YSL 202.3 § kohta 1)

25 §: TOIMINNOT, JOIHIN EI SOVELLETA YSL 118 §:N MUKAISTA MELUILMOITUSTA

Seuraavista toiminnoista ei tarvitse tehdä YSL 118 §:n mukaista meluilmoitusta:

- Maanantaista perjantaihin klo 8.00 – 18.00 välisenä aikana tehtävästä räjäytystyöstä, lyöntipaalutuksesta tai vastaavasta erityisen häiritsevää melua aiheuttavasta työstä.
- Kiviaineksen murskauksesta, porauksesta, räjäytyksestä ja rikotuksesta, kun työn enimmäiskesto on viisi (5) päivää ja työ suoritetaan maanantaista perjantaihin klo 8.00 – 18.00 välisenä aikana.
- Rakennus-, purku- ja korjaustyöstä, jossa käytetään tilapäisesti erityisen häiritsevää melua aiheuttavia laitteita, kun työtä tehdään maanantaista perjantaihin klo 8.00 – 18.00 välisenä aikana.
- Yleisötilaisuudesta, jonka kesto on enintään kaksi (2) päivää ja jossa ei käytetä äänentoistolaitteita klo 22.00 jälkeen.
- Ilotulituksesta, lentonäytöksestä tai tilapäisestä yleisölennätyksestä.

Toiminnanharjoittajan on tarvittaessa suoritettava melu- ja tärinämittauksia lähimmissä häiriintyvissä kohteissa.

(YSL 118.3 §, YSL 202.3 § kohta 2)

26 §: ERITYISEN HÄIRITSEVÄÄ MELUA AIHEUTTAVAT TILAPÄISET HUOLTO- JA RAKENNUSTYÖT

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö ja muu erityisen häiritsevää melua aiheuttava toiminta on kiellettyä arkisin klo 18.00 – 7.00 välisenä aikana sekä lauantaisin, sunnuntaisin ja muina pyhinä klo 18.00 - 8.00. Määräys ei koske välttämättömiä tilapäisiä toimenpiteitä. Määräys ei myöskään koske lumenaurausta ja -poiskuljetusta tai maa- ja metsätalouselinkeinojen harjoittamisen vuoksi välttämätöntä tilapäistä toimintaa.

(YSL 202.3 § kohta 2)

27 §: YLEISÖTILAISUUDET JA ÄÄNENTOISTOLAITTEIDEN KÄYTTÖ

Taajaan asutuilla alueilla tapahtumien järjestäjien tulee huolehtia siitä, että äänentoistolaitteet on suunnattu mahdollisimman tarkoin kohdeyleisölle ja että ne on säädetty siten, ettei niiden käyttö aiheita erityisen häiritsevää meluhaittaa naapurustolle. Tapahtuman aikana ekvivalenttinen melutaso (65 dBA) ei saa merkittävästi ylittyä lähimmissä häiriintyvissä kohteissa. Tarvittaessa on käytettävä melun leviämistä estäviä suojarakenteita.

Muilla kuin taajaan asutuilla alueilla äänentoistolaitteita ei saa käyttää siten, että niistä aiheutuu haittaa naapureille.

(YSL 202.3 § kohta 2)

28 §: TILAPÄINEN LOUHINTA JA MURSKAUS

Yli viisi (5) päivää, mutta alle 50 päivää kestävästä toiminnasta tulee tehdä kirjallinen ilmoitus Puumalan ympäristösihteerille vähintään 30 päivää ennen työn aloittamista. Ilmoituksesta tulee käydä ilmi toiminnan sijoituspaikka, toiminta-aika sekä toiminnanharjoittaja, yhteyshenkilö ja -tiedot. Toiminnasta tulee tiedottaa lähialueen kiinteistöjä vähintään seitsemän (7) päivää ennen työn aloitusta. Tiedotteesta tulee käydä ilmi toiminnanharjoittaja, vastuuhenkilön yhteystiedot, toiminnan sijoituspaikka, toiminnan kokonaiskesto sekä päivittäinen työaika.

Louhintaa, iskuvasarointia ja räjäytyksiä saa suorittaa arkisin (ma – pe) klo 8.00 – 18.00 välisenä aikana. Murskausta saa suorittaa arkisin klo 7.00 – 22.00 ja porausta arkisin klo 7.00 – 21.00 välisenä aikana.

Murskauslaitteisto on tarvittaessa varustettava tehokkailla kastelulaitteilla ja tiiviillä pölykatteilla. Mikäli pölynsidonassa ei voida käyttää kastelua veden jäätyminen vuoksi, tulee käyttää pölynerottimia. Porauslaitteet on varustettava tarkoituksenmukaisella pölynkeräyslaitteistolla, jonka on oltava käytössä aina, kun työtä tehdään.

Laitos on sijoitettava vähintään 300 metrin etäisyydelle asumisesta tai loma-asumisesta käytettävään rakennukseen tai piha-alueeseen. Mikäli laitos on tilapäisesti ja pakottavasta syystä sijoitettava tätä lähemmäksi, on siitä tehtävä kirjallinen ilmoitus Puumalan ympäristösihteerille vähintään 30 päivää ennen työn aloittamista.

Kesäaikana (1.6. – 15.8.) murskausta ja kivenlouhintaa ei saa tehdä alle 500 metrin etäisyydellä asumiseen tai loma-asumiseen käytettävästä rakennuksesta tai piha-alueesta. Mikäli tilapäistä murskausta ja kivenlouhintaa on pakottavasta syystä suoritettava kesäaikana alle 500 metrin etäisyydellä vakituisesta tai loma-asutuksesta, on siitä tehtävä kirjallinen ilmoitus Puumalan ympäristösihteerille vähintään 30 päivää ennen työn aloittamista.

(YSL 202.3 § kohdat 1,2,3 ja 6)

ILMANSUOJELU

29 §: HAJU- JA SAVUKAASUPÄÄSTÖT

Jätteen polttaminen on kielletty. Asuinkiinteistöjen tulisijoissa, lämmityskattiloissa tai vastaavissa ei saa polttaa sellaisia aineita, joiden poltosta voi muodostua savu-, noki- tai hajuhaittaa tai muuta ympäristön pilaantumisen vaaraa. Polttamisessa on huolehdittava siitä, että palaminen tapahtuu puhtaasti eikä ns. kitupolttona. Määräys ei koske vähäisiä määriä sytytykseen käytettävää puhdasta, muovitonta paperia tai kartonkia tai käsittelemätöntä lautaa tai muuta vastaavaa käsittelemätöntä jättepuuta.

Lämmityskattiloita ja tulipesiä tulee käyttää ja huoltaa siten, ettei poltosta aiheudu em. haittoja.

Rakennuksen savukaasupäästöjen tai muiden päästöjen päästökorkeus sekä teollisuus-, tuotanto- ja yritys kiinteistöjen ja pysäköintirakennusten ilmanpoiston sijoitus on toteutettava siten, että savu- ja poistokaasujen leviäminen normaaleissa sää- ja käyttöolosuhteissa ei aiheuta terveyshaittaa, vahinkoa tai haittaa naapurikiinteistölle tai niiden käytölle eikä muutakaan ympäristön pilaantumista.

Haja-asutusalueilla voidaan näistä määräyksistä poiketen polttaa avopoltona vähäisiä määriä kuivia oksia, risuja tai muuta vastaavaa puutarhajätettä, ei kuitenkaan käsiteltyä puuta. Poltettaessa on huomioitava riittävä etäisyys naapurikiinteistöistä eikä polttaminen saa aiheuttaa naapurustolle savu-, noki-, haju- tai terveyshaittaa.

(YSL 202.3 § kohta 1)

30 §: RAKENNUS- JA PURKUTYÖT SEKÄ RAKENNUSTEN HUOLTO JA KUNNOSTUS

Rakennus- ja purkutyöt sekä rakennusjätteiden käsittely on tehtävä siten, että pölyhaitat ovat kaikissa olosuhteissa mahdollisimman vähäisiä. Taajaan rakennetulla alueella rakennusten julkisivujen ja ulkotiloissa suoritettavien rakenteiden ja esineiden maalaus- ja muiden kunnostustöiden yhteydessä tulee huolehtia siitä, että toiminnasta aiheutuva melu, pöly, liuotinainehöyryt tai muut vastaavat päästöt eivät saa aiheuttaa haittaa tai vaaraa kiinteistön asukkaille, naapureille tai ympäristölle. Toiminnassa on käytettävä riittävän tehokkaita pölyntorjuntamenetelmiä (suojapeitteet, kostutus, kotelointi, ilmanvaihtoratkaisut jne.)

Taajaan rakennetuilla alueilla tehtävä rakennusten ulkoseinien ja rakenteiden hiekkapuhallus, korkeapainepesu sekä muu tilapäinen ulkona tapahtuva puhalluspuhdistus tulee tehdä suojapeitteen alla. Puhallushiekan joutuminen maaperään ja viemäriin tulee estää.

Työn jälkeen työkohteen ympäristö on siivottava ja syntyneet jätteet toimitettava jätteiden laadun edellyttämään käsittelyyn. Asbestia, PCB:tä, raskasmetalleja, liuottimia tai muita ympäristölle ja terveydelle vaarallisia aineita sisältävän pölyn ja jätteen joutuminen maaperään, ilmaan, vesiin ja viemäriin tulee estää.

Taajaan rakennetuilla alueilla rakennustyömaaliikenteen pölyntorjunnasta tulee huolehtia ajoväylien riittävällä kastelulla.

(YSL 202.3 § kohta 1, YSL 16 §)

31 §: KATUJEN, PIHOJEN JA YLEISTEN ALUEIDEN KUNNOSSA- JA PUHTAANAPITOON LIITTYVÄT TYÖT

Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aikana on huolehdittava riittävästä pölyntorjunnasta esimerkiksi kastelemalla puhdistettava alue tarvittaessa tai suorittamalla työ pintojen ollessa märkiä sateesta tai sulamisvesistä. Tällöin tulee huolehtia siitä, ettei vesien sisältämä hiekka tuki viemäriä.

Kaduilta, pihoilta ja muilta yleisiltä alueilta poistettava hiekoitushiekka on kerättävä, säilytettävä ja käsiteltävä siten, ettei siitä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Käytöstä poistettu hiekoitushiekka on toimitettava asianmukaiset luvat omaavaan vastaanottoaikkaan tai muuhun kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen hyväksymään sijoituspaikkaan.

(YSL 202.3 § kohta 1)

JÄTTEIDEN JA KEMIKAALIEN KÄSITTELY

Jätteiden ja kemikaalien käsittelyssä on noudatettava näiden määräysten lisäksi kunnallisia jätehuoltomääräyksiä.

32 §: MAANALAISTEN ÖLJYSÄILIÖIDEN TARKASTAMINEN JA POISTAMINEN

Maanalaiset öljylämmitys- ja polttonestesäiliöt tulee tarkastuttaa Turvallisuus- ja kemikaaliviraston (Tukes) valtuuttamalla tarkastajalla määräajoin siten kuin maanalaisen öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista annetussa kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (KTM 344/1983) on säädetty.

Kaikki tilavuudeltaan yli 1,5 m³ polttoaine- ja kemikaalisäiliöt suositellaan tarkastutettavaksi Tukesin valtuuttamalla tarkastajalla vähintään kerran kymmenessä vuodessa sijainnista riippumatta, ellei lainsäädäntö edellytä lyhyempää tarkastusväliä.

Pohjavesialueilla öljysäiliöitä uusittaessa maanalaiset säiliöt on poistettava ja korvattava maanpäällisillä tai rakennuksen sisään sijoitettavilla säiliöillä.

Käytöstä poistettava maanalainen öljy-, polttoaine- tai muu kemikaalisäiliö tulee poistaa maaperästä kaikkine rakenteineen, ellei säiliön poistaminen ole taloudellisesti kohtuutonta tai vaaranna esimerkiksi asuinrakennuksen rakenteita. Säiliön maahan jättämisestä ei saa aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa. Säiliön omistajan tai haltijan tulee tyhjentää, puhdistaa ja tarkastuttaa Tukesin valtuuttamalla tarkastajalla käytöstä poistettu, maaperässä oleva säiliö. Säiliöiden täyttö- ja ilmaputket on poistettava ja säiliö on tarvittaessa täytettävä hiekalla. Maahan jätetyn säiliön sijainti on merkittävä rakennuspiirroksiin.

Käytöstä poistetuista säiliöistä tulee ilmoittaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle ja pelastusviranomaiselle.

(YSL 202.3 §: kohta 1, YSL 16 §, YSL 17 §)

33 §: VAARALLISTEN KEMIKAALIEN SÄILYTTÄMINEN

Vaaralliset nestemäiset kemikaalit, kuten polttoaineet, öljyt, maalit, torjunta-aineet ja liuottimet sekä vaaralliset jätteet tulee kiinteistöllä varastoida ja sijoittaa siten, että niiden pääsy viemäriin, maaperään tai vesistöön on estetty ja että ne voidaan onnettomuus- ja vahinkotilanteissa kerätä talteen ja tehdä vaarattomaksi. Kemikaaleja saa säilyttää vain tarkoitukseen hyväksytyissä säiliöissä ja astioissa, jotka on varustettu asianmukaisilla merkinnöillä.

Varastoitaessa kemikaaleja sisätiloissa, tulee tilan olla viemäröimätön, kemikaalien varastointiin soveltuva ja lukittavissa. Varastoissa tulee olla varauduttu vuotojen hallintaan esimerkiksi riittävällä allastuksella tai säiliöiden kaksoisrakenteilla.

Nestemäisten kemikaalien varastointiin tarkoitetut yksivaippaiset säiliöt tulee sijoittaa irti maasta, umpinaiseen suoja-altaaseen tai suoja-altaaseen katoksen alle. Kaksoisvaippaiseen säiliöön ei edellytetä suoja-allasta, mikäli säiliö on varustettu ylitäytön estolaitteilla.

Pohjavesialueilla ja muilla pilaantumisen herkillä alueilla nestemäisten kemikaalien varastoinnissa tulee käyttää kaksinkertaisia suojausrakenteita. Kaksinkertainen suojausrakenne saavutetaan esimerkiksi sijoittamalla kaksoisvaippasäiliö koko vuodon pidättävään suoja-altaaseen tai allastetulle alueelle.

Työmaasäiliöt sekä muut vastaavat kuljetukseen ja tilapäiseen kemikaalien varastointiin hyväksytyt säiliöt tulee sijoittaa irti maasta, tiiville ja kantavalle alustalle.

Kemikaalien käsittely- ja varastointipaikoilla on oltava varattuna riittävästi imeytysainetta ja keräilyvälineitä.

Säiliön ja sen letkun on oltava lukittavia, ellei ulkopuolisten pääsyä alueelle ole muuten estetty.

Mahdollisesti öljyllä tai muulla kemikaalilla likaantunut maa-aines ja roiskeet on poistettava välittömästi ja toimitettava asianmukaiseen käsittelypisteeseen.

(YSL 202.3 §: kohdat 1 ja 3, YSL 16 §, YSL 17 §)

34 §: TILAPÄINEN POLTTONESTEEN TÄYTTÖ- TAI JAKELUPAIKKA

Tilapäisessä käytössä olevat, esimerkiksi työmailla sijaitsevat polttonesteen täyttöpajat on sijoitettava tiiville ja tasaiselle alustalle, josta mahdolliset vuodot voidaan kerätä talteen, ellei säiliö ole rakenteeltaan valuma-altaallinen, kaksoispohjainen tai -vaippainen.

Öljy- ja polttonestesäiliö on varustettava laponestolla ja ylitäytönestimillä. Säiliön siirtopumppu tai täyttöletku on oltava lukittuna, kun säiliötä ei käytetä.

Polttonesteiden tankkaus- ja täyttöpajoilla on oltava varattuna riittävästi imeytysainetta ja keräilyvälineitä.

(YSL 202.3 §: kohdat 1 ja 3, YSL 16 §, YSL 17 §)

35 §: ERÄIDEN JÄTTEIDEN PIENIMUOTOINEN HYÖDYNTÄMINEN MAARAKENTAMISESSA

Pienimuotoisessa maarakentamisessa (ei ammattimainen tai laitosmainen) voidaan hyödyntää kertaluontoisesti samalla kiinteistöllä syntyvää betoni- ja tiilimursketta korvaamaan neitseellisiä luonnonaineita, jos se on rakennusteknisesti mahdollista ja tarpeellista.

Muusta jätteiden pienimuotoisesta hyödyntämisestä maarakentamisessa tulee tehdä ilmoitus kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle vähintään 30 vuorokautta ennen hankkeeseen ryhtymistä. Ilmoituksesta on käytävä ilmi jätelaji, alkuperä, käsittely, sijoituskohde, määrä ja sijoittamisen ajankohta. Ilmoitukseen on liitettävä mahdolliset analyysitulokset jätteen ympäristökelpoisuudesta, asemapiirros sijoituspaikasta sekä selostus siitä, miten jätteet aiotaan sijoittaa maaperään.

Toimenpiteen suorittajan tulee olla selvillä jäte-erien puhtaudesta ja haitattomuudesta. Sijoituspaikka ei saa sijaita pohjavesialueella, ranta-alueella tai alle 30 metrin etäisyydellä talousvesikaivosta.

Jos ilmoittaja on joku muu kuin kiinteistön omistaja, tulee ilmoituksessa olla mukana kiinteistön omistajan kirjallinen suostumus. Kiinteistön omistajan / haltijan vaihtuessa maaperään sijoitetuista jäte-eristä on annettava tieto uudelle haltijalle.

Jätettä sisältävä rakennekerros on peitettävä tai päällystettävä.

Määräystä ei sovelleta, mikäli jätteen hyödyntäminen edellyttää ympäristölupaa tai hyödyntämiseen sovelletaan eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa annettua valtioneuvoston asetusta (VNA 843/2017).

(YSL 202.3 § kohdat 1,3 ja 6, YSL 16 §, YSL 17 §)

MUUT MÄÄRÄYKSET

36 §: YLEINEN VELVOLLISUUS ANTAA VALVONTAA VARTEN TARPEELLISIA TIETOJA

Viranomaisella on valvontaa ja ympäristönsuojelulain toimeenpanoa varten oikeus saada toimintaansa varten tarpeelliset tiedot ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavasta toiminnasta sekä toimenpiteistä, laitteista ja suunnitelmista, joilla on tarkoituksena ehkäistä ja torjua ympäristön pilaantumista näissä määräyksissä säädetyn mukaisesti.

(YSL 172 §, YSL 202.3 § kohta 6)

37 §: POIKKEAMINEN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSISTÄ

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi kirjallisesta hakemuksesta myöntää tapauskohtaisesti poikkeuksen näistä määräyksistä. Määräyksestä poikkeaminen ei saa aiheuttaa ympäristön pilaantumista tai sen vaaraa eikä vaarantaa näiden ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden toteuttamista. Poikkeaminen käsitellään hallintolain (434/2003) mukaisesti.

Ympäristönsuojelumääräyksistä poikkeamisesta peritään ympäristönsuojeluviranomaisen taksan mukainen maksu.

(YSL 202.4 §)

38 §: YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN RIKKOMISEN TAI LAIMINLYÖNNIN SEURAAMUKSET

Näiden määräysten rikkomisen tai laiminlyönnin pakkokeinoista ja seuraamuksista säädetään ympäristönsuojelulain 18 luvussa.

Ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain 48 luvun 1 – 4 §:ssä ja ympäristönsuojelulain rikkomisesta YSL 225 §:ssä.

39 §: VOIMAANTULO

Nämä määräykset tulevat voimaan Puumalan kunnassa 1.3.2026